

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Nævn gentager jeg ogsaa gerne Ordførers Udtalelse om, at det er Hensigten at tilvejebringe Forbindelse mellem § 7-Nævnet og det Nævn, der er omtalt i § 20.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup omtalte Provenuet af den konfiskerede Ejendom og henviste til Bemærkningerne i Betænkningen. Jeg er fuldstændig indforstået med Udvalgets Bemærkninger herom, og det er ogsaa rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Hækkerup sagde, at man ikke forud kan vide, hvorvidt dette Spørgsmaal vil blive aktuelt eller ej, det vil Fremtiden vise. Jeg har mit Syn paa denne Sag, men er i øvrigt glad for den Form, som Omtalen deraf har faaet i Bemærkningerne i Betænkningen.

Hvad angaar Ordene „tysk, fjendtlig Ejendom“ kan jeg sige, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Hækkerup og andre Ordførere derom.

Om Lovens Hovedformaal kan der selvsagt, som ogsaa fremhævet fra flere Sider, ikke være nogen Tvivl.

Det første Stykke i § 7 bliver nu ændret, og jeg er, som man vil forstaa, indforstået hermed. Jeg har ikke det allermindste imod, at man sletter disse bestemte Ord, som ofte har været omtalt her.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard vedrørende Spørgsmaalet om Dispensationsparagraffen og Fritagelse for at komme ind under Loven, at jeg mener, at Ordlyden af denne Paragraf er nu en saadan, at den dækker den Mening, der hele Tiden har været dermed.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard sagde, at Opgaven for den Kommissarius, der bliver udnævnt, naar Lovforslaget bliver til Lov, vil blive meget vanskelig, og at de Personer, der skal tilknyttes det raadgivende Nævn, i enhver Henseende skal være uafhængige af de økonomiske Interesser, som er knyttet til de Virksomheder, som det maatte kunne komme til at dreje sig om.

Det er givet, at jeg, saa længe jeg har Posten som Handelsminister, vil være rede til naar som helst at give en Redegørelse over for Finansudvalget om de finansielle Spørgsmaal, der er knyttet til Salget af de paagældende Ejendomme, og jeg gaar ud fra, at det vil enhver Minister altid være rede til at gøre.

Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram skal jeg kun sige, at jeg takker ham for hans Udtalelser. Jeg ved ikke, hvor utaalmodig jeg har været. Det er klart, at vi i Modsætning til andre Lande, som har faaet

en Lovgivning som denne, og som har haft en Eksilregering siddende i London eller andetsteds, har været en lille Smule handikappet paa dette Omraade, og derfor har den lovgivende Forsamling i det frie Danmark selvsagt haft Ret til at være medbestemmende med Hensyn til de Retningslinier, hvorefter der skal arbejdes.

Det er ogsaa rigtigt, at om Hovedformaalet har alle i Udvalget været enige og enige med mig, og det er jeg udmærket tilfreds med her at slaa fast. Det falder i øvrigt nøje sammen med mit Syn paa og mit Indtryk af Udvalgets forskellige Medlemmers Medvirken til den bedst mulige Udformning af Lovforslaget.

Jeg er enig i det ærede Medlems Udtalelser angaaende det herrnhutiske Brøderesamfund i Christiansfeld. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at vi fra dansk Side meget nøje maa paase, at Forbindelserne med de tyske nazistiske Kredse for stedse bliver afbrudt; de kan efter dansk Opfattelse ikke komme til at eksistere i Fremtiden.

Til det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen har jeg kun at sige, at jeg ogsaa kan tiltræde Udtalelserne om § 7. Ændringsforslag Nr. 15 til § 7 har jeg allerede omtalt. Tyskland som et fjendtligt Land skal jo defineres her; det er rigtigt, at det er det Spørgsmaal, vi behandler. Den Ekspropriation, der her er Tale om, kan efter min Mening slet ikke tages som noget Præcedens for Forholdene vedrørende danske Statsborgere. Her lovgiver vi over for en Nation, som har været os fjendtlig indstillet, og som har begaaet den største Haan over for os, der nogen Sinds er præsteret i vor Tid.

Det ærede Medlem Hr. Paul Holt var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om den herrnhutiske Brøderemighed i Christiansfeld og spurgte, hvordan det skulde gaa med Ejendomme, som besiddes af den, men som faktisk ejes af Hovedsædet i Byen Herrnhut i Tyskland. Derom vil jeg blot sige, at selvfølgelig vil dette Spørgsmaal og andre Spørgsmaal nøje blive prøvet af de Faktorer, som nu kommer til at arbejde med Loven, saa snart den skal træde ud i Livet.

Sluttelig skal jeg kun udtale Haabet om, at Loven maa blive administreret saa korrekt som muligt i Overensstemmelse med dens Ord og dens Hensigt, idet man jo kan sige, at dette netop vil være i Overensstemmelse med Paris-Konventionens Aand.

Ordføreren (Hjermind): Naar jeg yderligere vil gøre nogle faa Bemærkninger, er det, fordi den højtærede Handelsminister